കൃഷ്ണാർജ്ജുന

വിജയം. ആട്ടക്കഥ.

മ. രാ. രാ. മൂലൂർ
എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ
അവർകളാൽ രചിക്കപ്പെട്ടതു്.

ടി-യാരോടവകാശം വാങ്ങി
"വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി" അച്ചുക്കൂടം
ഉടമസ്ഥർ സുബ്ബയ്യാ തെന്നാട്ടു
റെഡ്ഡ്യാരുടെ ചിലവിന്മേൽ
ടി-അച്ചുക്കൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.

൧൦൦൦-കാപ്പികൾ

൧-ാം പതിപ്പു

൧൦൮൩

സ്സാത്ത പ്രവൃത്തി നടക്കയ്യും ചെയ്താൽ * ൩- മാ- പി- ര.

൧൪൦- ഒരു സൊല്ജരാകുന്നു താനെന്നു വിശ്വസിപ്പെടുവാനായിട്ടു ... അവരുടെ ... സോല്ജർ ഉടുപ്പു ചിഹ്നം മുതലായതു ധരിച്ചാൽ * ൩- മാ- ൫൦൦ പി- ര.

൮-ാം അദ്ധ്യായം പൊതുജനങ്ങളുടെ സമാധാനത്തിന്നു വിരോധമായ കുററങ്ങളെക്കുറിച്ചു.

൧൪൩- ന്യായവിരോധമായ സംഘത്തിലെ അംഗമായിരിക്കുക * ൬- മാ- പി- ര.

൧൪൪- മരണകരമായ ആയുധപാണികളായി ടി- സംഘത്തിൽ ചെന്നാൽ * ൨- കൊ- പി- ര.

൧൪൫- പിരിഞ്ഞു പൊവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കെ ടി- സംഘത്തിൽ ചെന്നുചെരുകയൊ അതിൽതന്നെ നില്ക്കുകയൊ ചെയ്താൽ * ൨.

൧൪൭- ലഹള ചെയ്ക * ടി.

൧൪൮- മരണകര ആയുധപാണികളായി ടി- * ൩- കൊ- പ- ര.

൧൪൯- ടി- സംഘത്തിലുള്ളവരിൽ ഒരുവൻ ഒരു കുററം ചെയ്താൽ അതിലെ അംഗമായിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ആ കുററം ഉരിക്കുമെന്നു * അതിനുള്ളതും.

൧൫൦- ടി- സംഘത്തിൽ ചെരാൻ വല്ലവരെയും കൂലികൊടുക്ക, കരാറു ചെയ്ക, പണിക്കു വെച്ചുകൊടുക്ക * അതിലൊരുവനെയും അതിലൊരുവൻ ചെയ്ത കുററത്തിന്നായും ശിക്ഷിക്കുമ്പൊലെ.

൧൫൧- പിരിയാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടശെഷം ടി- സംഘത്തിൽ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു ചെരുകയൊ നില്ക്കയൊ * ൬- മാ- പി- ര.

അഭിപ്രായപദ്യങ്ങൾ.

വാചാമാചാരഫലരസമുചാഭാസമാനാസമാനാ
ഹൃദ്യാപദ്യാക്കലിതരസശബ്ദാനവാദ്യാനവദ്യാ
ശ്ലേഷാദേരഷാദ്ഗതനവഗുണാപ്രൌഢവസ്ത്വാതവസ്ത്യാ
ഭ്രമാരാദാകൃതിരിഹവരിവൎത്തി കീൎത്ത്യാപ്രകൃതാ

നവാനവാപൂരാശനാകിമപിയത്തുലാലംബിത
നവാനവകരാകരിപ്രബലജന്യസന്ദായിയൽ
സ്മരാഫവവിധേയവശ്യദശനവാസദേസായൽ സ്വയം
ശരാശരികരാചിരാകവനമേതദ്ഭാസതാം

പന്തളം കേരളവൎമ്മ തമ്പുരാൻ.

മൃദുത്വമെന്ന ഭാഷയെ! സുമുഖ! ഭവാനനെച്ചൊന്നുള്ളമാൎന്ന
പോവൃത്തഭാസ്ഥലഹരിമിന്നുമൊരു കൃതിപരിശോഭിച്ചുണ്ടാമനേകവാരം
പാരിൽ പലമട്ടിലെ പദരോമഹിമയെലൂവർ സ്വൽപ്രബന്ധാ സമോദം
വൈരള്യഷന്മാൎന്ന ചിട്ടതിര ന്ന ഭജതാംയഭക്കെട്ടെ

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

നൂനംപ്രായശതിത്വരായവിദ്ഷാംനാമ്യപ്രബന്ധാഗതി
ഗ്ഗ്രംഭേദായനൂന്നമേമാഹനത്വ സുഹൃദാരത്വധന്യസൂക്ഷ്മമഹോ?
കാഷ്ഠക്രമതേവിപൂൎവ്വമതേ പ്രജ്ഞാരചിൽഭിദ്ധ്യതേ
യത്നഃസ്ഥാനക്കതോനവായമഭവാൻ ഭവസ്യസമ്പ്രേരസഃ

മുന്നിട്ടാൎന്നഹന്ത! മൃദുൎകവികളഫലകളിയിൽ മാഫചസ്ത്രാനമിപ്പോൾ
തന്നേപ്രേരിക്കയാലേ പാപരനാഥനിലെ പകൎന്നുകകവാദയോദ്ധലോ?
അനവശ്വര സുകാലാതിഗ കവന കലാലാലിയാലോഃജയിച്ചാ
നന്നിതിൽ കേളിയാട്ടുന്നവകൂട്ടേകകണ്ണാപാംഗഭംഗങ്ങളല്ലേലോ?

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ.

ശ്രീസ്സാൽ.

പുസ്തകകത്താവിൻെറ ഗുരുനാഥനായ ചെങ്ങന്നൂർ
സക്കാർവൈദ്യൻമ. രാ. രാ. എൻ. കൊച്ചുരാ
മൻപിള്ള അവൎകളാൽ പാറകപ്പെട്ട
ഒരു അനുഗ്രഹശ്ലോകം

ശ്രീകൃഷ്ണാജ്ജുനവിജയക
ഥാമിതപീയൂഷയൂഷമതിസരസം
സന്തുപിബന്തസ്സന്ത
സ്സന്തതമന്തന്നിതാന്തമോദഭൃതഃ

എൻ. കൊച്ചുരാമൻപിള്ള.

(മങ്ഗളശ്ലോകങ്ങൾ)

ഹേരംബംപ്രൗഢഗണ്ഡപിണ്ഡവിചല
ല്ലോലംബഝങ്കാരിതം
ശുണ്ഡാസംഭൃതശാതകുംഭകലശം
പ്രത്യൂഹവിദ്ധ്വംസിനം
കൈലാസാചലവപ്രകേളീനിരതം
ശ്രീനിലകണ്ഠാത്മജം
വേതണ്ഡാനനമത്രമംഗളവിധാ
നാർത്ഥംഭജാമോവയം

പശ്ചുപാകുലവധൂടീപഞ്ചശാഖാവമർശ
സ്ഫുടിതപുളകപാളീകഞ്ചുകേനാഞ്ചിതാംഗഃ
കലയതുകുശലംമേരാധികാധാരവത്സ
ശ്ശ്രിതജനസുരദാരുശ്ശ്രീഷഡ്ധംക്രൂരനാഥഃ

പുണ്യാത്മഭിസ്സകലസംസ്തുതവൈദ്യവിദ്യാ
വിദ്യാർത്ഥിഭിശ്ചിരതരംപരിമൃഗ്യമാനഃ
"ശ്രീബാലരാമഗുരു"പാദപയോജപാംസു
സ്സദ്യോവിശോധയതുഹൃന്മുകുരംമദീയം

കൗമാരേഹന്തകാലേമമചരമദശാം
പ്രാപ്തവത്യാംസവിത്ര്യാം
നാനാനർത്ഥപ്ലവേഭ്യഃപ്രതിപഥമഥമാം
യസ്തുസന്ത്രായതേസ്മ
ആശാന്താതീതകീർത്തിപ്രസരമനുപമം
'ശംകരാഭിഖ്യവൈദ്യം,
താതംതംഭാവയേഹംദിനമനുമനസാ
സിംഹളീയാവതംസം

സംസാരാമയവിച്ഛേദ
മന്ത്രൌഷധമശ്രദായിനം
ഭജാമി ശ്രീധരാഭിഖ്യം,
ഗുരും ഗുരുദയാനിധിം

ആററുങ്ങൽ തിരുമേനിയായകനക
പ്പൂവല്ലിചുററിപ്പട
ർന്നൂററപ്പെട്ടൊരുളന്ന കേരളമഹാ
ഭൂപാല, കല്പദ്രുമം
ഏററാവൻതനലാ ഴനമുക്കസതതം
ദുർദൈവതീവ്രാതപം
മാററാറാകണമായതിന്നിതുകരം
കൂപ്പിബ് ഭജിക്കുന്നുഞാൻ

നാട്യപ്രയോഗപരദന്തിവിഹാരനാഥ
പുത്രസ്യബാലശിശുനാമനടസ്യവാചാ
സൃഷ്ടപ്രബന്ധമഥ തേസ്തനയോവ്യധത്ത
കൃഷ്ണാർജ്ജുനീയവിജയംനടനപ്രബന്ധം

കൃഷ്ണാർജ്ജുനവിജയം

കഥകളിപ്പാട്ട്.

---

* ഹത്വാഭൂഭൂരിഭാരാവഹഖലജനതാജനിതത്രാസ്ഥഷ്ഠംസ്വാസന്നാങ്കൈ
ർദ്വൈതൈർവെഷ്ണ്വാംസ് ത്രുധമാനനാജനനമഭിജനന്നേയമേയൈർനന്ദധാനഃ
ബിഭ്രത്യാംദ്വാരവത്യാംജലനിധിപരിധിംസത്സഭാലംകൃതായാം
രേമേരാമാവലീഭിസ്സഹസുകൃതിജനാഭീഷ്ടകാരീമുരാരിഃ

* മന്ത്രാർബാണാവധൂതിയേസ്സുഷമയാൽതോല്പിച്ചിട്ടന്നാമന
ഷ്പൂന്തേർവാണികളാകുമസ്സദയിതാവൃന്ദത്തൊടൊന്നിച്ചുതാൻ
സംപ്രാന്താനന്ദഭരാകലൻസുകൃതരാമുത്താളസന്താനക
പ്പൂന്തോട്ടത്തിലുടൻകടാചനകടന്നേവം പറഞ്ഞാൻ'ഹരി,

നവരസം അടന്ത.

മകരന്ദഭരംപെജ്ജാനികുരുംബമൊട്ടുക്കപ്പും
പികരമ്യമൊഴിമാരേ! കേൾക്കുവിൻ!
അതിമന്ദപവനനാം രഥമേറിസ്സുമബാണൻ
ഇതവന്നുതകർക്കുന്നു കഥമിന്നുസഹിക്കുംഞാൻ (മകരന്ദ)
കലശധ്വാധിമം കാപഥശ്രീകാങ്കെയുവഷ്മാകം
മുലയുക്കുസാമ്യമാന്നീടാൻനിനച്ചുനിത്യം
തപിച്ചു ധൂമപാനവുംകഴിച്ചുശംകവിട്ടവാ
ഷ്മുഖതപമേറ്റിട്ടനോരോതപസ്യൽകുംഭമല്ലല്ലീ? (മക)
പിടിയ്ക്കുന്നാണമേകീട്ടുംനടത്തമാന്നിട്ടുംനിങ്ങൾ
അടുക്കൽവന്നാംഗജാത്തികെട്ടത്തീട്ടുവിൻ
മിടുക്കൻചൂതബാണൻതാൻമട്ടൂകുംമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കാൻ
മടിക്കേണ്ടാശതപത്രസ്ഫുടശ്രീലോചനമാരേ! (മക)
കളകണ്ഠസ്വരംപൂണ്ട കളകണ്ഠമിതാചുണ്ടിൽ
തളിർഖണ്ഡമെടുത്തുതൻ കാമനിയ്ക്കായി
വിളിച്ചുനൽകുന്നുമഹാപല്ലവത്തിൻനാളവുംതന്റെ
കളവാണിയ്ക്കുനൽകുന്നുകളഹംസംപ്രിയമാരേ! (കമ)

ശ്രീരാഗം ചെമ്പട.

പുണ്ഡരീകായതലോചന! വല്ലഭ!
പുരുഷവര! കൃപാജലധേ!
കാന്താ! ഭവാന്റെ മധുരോദിതമായ
പൂന്തേൻനുകർന്നതിമാത്രം
സ്വാന്തരംഗത്തിൽ വളരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു
സന്തോഷമിന്നനുവേലം (പുണ്ഡരീ)
വല്ലഭമാർഞങ്ങളെല്ലാവരും നിന്റെ
ചില്ലീലതാചലനത്താൽ
കല്ലോലിതകാമസാരരസമാണ്ടു
വല്ലായതേടുന്നു സുമതേ! (പുണ്ഡരീ)
പ്രാലേയഭാനുവും മന്ദപവനനും
മാലേയപങ്കവും പാരം
ചേലാർന്നകോകിലക്രൂജിതവും മാര
മാലേററമിങ്ങരുളുന്നു (പുണ്ഡരീ)
ചെന്തൊണ്ടിവെന്നനിൻദന്തച്ഛദം രണ്ടും
ഹന്ത! നുകർന്നിടാഞ്ഞേററം
അന്തരംഗാത്തിവളർന്നീടുന്നു പ്രാണ
ബന്ധോ! കൃപാലയ! ശൌരേ! (പുണ്ഡരീ)

ആനന്ദഭൈരവി—ചെമ്പട

മാനിനീമണിമാർ നിങ്ങൾ ഗാനമൊന്നു ചെയ്തുകേട്ടാൽ
(ആനന്ദം പാരം ആനന്ദം)
നത്തനാനുകൂലമിന്ദുവക്ത്രമാരേ! ഗാനം ചെയ്യിൻ
(ആനന്ദം പാരം ആനന്ദം)

കുമ്മി.

സോമബിംബാനനമാരേ! നമ്മൾ ശ്രീമധുസൂദന
ൻതന്റെമുമ്പിൽ പ്രേമവിലോലം * ഗാനം ചെയ്തുകാമാ

നക്രൂലം * കളിക്കുകതാമസശീലം * വെടിഞ്ഞഭിരാമേ! മമഭാമമേ! ശുഭകോമേ! സഖി!വാമേ!ഗുണ ഭൂമേ! നീതാളം പിടിച്ചിടേണം മോദസ്തോമംഹരിക്കുഭവിച്ചിടേണം.

കല്ലോലചില്ലിമാരേ! മദനൻ ചൊല്ലിലമന്നവരാംഗിമാരെ! നല്ലവധൂടി * കുലത്തിങ്കലല്ലയോധാടി * ഭവിപ്പൂനാംസല്ലീലയാടി * പുവരാശ്ശിൽകല്യേ! ചെറുതില്ലേകുറവല്ലേരതിതുല്യേ! നവവില്വഫലസ്തനി! വന്നിടുകനേരേ കല്യാണഗാത്രി! നീ നിന്നീടുക.

ദൂർവാദളച്ഛവിപൂണ്ടകൃഷ്ണൻ നിർവാണദൻകലിതശ്രീതൃഷ്ണൻസർവോപകാരി * ദിതിസുതദുർവാരവൈരി * പദനതശർവാദിശൌരി * മഹാമതിദർവീകരഖവേതരഗർവാപഹനർവീപതി ശർവരീശാനനമാരേ! കേൾപ്പിൻനമ്മേസ്സർവദാമാനിച്ചിടുംകളിപ്പിൻ.

ബന്ധുരരൂപിണി! രുഗ്മിണി! ഹേ സിന്ധുരഗാമിനി! സത്യഭാമേ! സപാന്തമഴിഞ്ഞും *ചികുരത്തിൻബന്ധമിഴിഞ്ഞും * കുളുർമുലപ്പന്തുകുഴഞ്ഞും * യദുപതികാന്തേ!സുരതാന്തേസ്മരതാന്തേ! ലതികാന്തേബഹു ചന്തമായ്ക്കുമ്മിയടിച്ചിടേണം നമ്മിൽചെന്താമരാക്ഷൻ കനിഞ്ഞിടേണം.

ആനന്ദഭൈരവി—ചെമ്പട.

ദന്തീന്ദ്രഗാമിനിമാരേ! സന്തോഷകരമീലാസ്യം
(പോകനാം വേഗം പോകനാം)
തോയജാക്ഷിമാരേ!നേരം പോയതേതുമറിഞ്ഞീല
പോകനാം വേഗം പോകനാം.

* മാലൂരാശോകചൂതാസനപനസമുഖപ്രൌഢസാലപ്രകീർണ്ണാം
വീരുൾഭിഃകന്ദജാതിപ്രഭൃതിഭിരഭിതസ്സാധുരാരാജ്യമാനാം
ഹൃദ്യാമുദ്യാനഭൂമിംസ്മരശരവിധുരസ്വാന്തഏവസ്വയാന്ധോ
ഗന്ധർവഃപ്രാപ്യദാരാനവദഭ്രതരശ്ലാഘ്യവീര്യോ'ഗയാഖ്യഃ,

പാടി—ചെമ്പട.

ഏണാംകാന്ത്യേ! മദനാശാന്ത്യേ
പ്രീണനപാടലാന്ത്യേ!

മുകരിതമിവമദനേനസുസാന്ദ്രം
പികഭാഷിണി! നീ കണ്ടോ ചന്ദ്രം? (ഏണാംകാ)
യാമിനിയായവധൂടിവിശംകം
തൂമയിലണിയുംനവതാടംകം
കാമവിമാഥിജടാജൂടാംകം
കാമിനി! പശ്യരസേനമൃഗാംകം (ഏണാംകാ)
ആമ്പൽപൂക്കറ്റിടന്നഭിസോമം
തേൻപെയ്തീടുന്നണ്ടനികാമം
എൻപ്രേയസി! കേളീയ്യാരാമം
തൻപുരുഗുണമിതുജഗദഭിരാമം (ഏണാംകാ)
ചേതോഭവനവസൂനകളംബം
ശാതോദരി! ഞാനേററവിളംബം
നീതാൻമന്യേ ചിരമവലംബം
നാഥേ! തരികതവാധരബിംബം (ഏണാംകാ)

സാമന്തലഹരി—ചെമ്പട.

മല്ലികാദിനവനവവല്ലികളാൽവൃതമായ
നല്ലപൂങ്കാവിതുകാണ്കെമോദകരമേററം
വല്ലീസദനത്തിലാൻമല്ലബാണലീല ചെയ്യാൻ
തെല്ലുമേതാമസിക്കേണ്ടാ കാമരസാമൃതേ!
പ്രാണനാഥമനോരംഗപ്രീണനം ഞങ്ങടേധർമ്മം
കാണികെ വെകാതഭിവാഞ്ഛംസാമ്പ്രതം സാധിക്കാ-

* ഗോത്രാലോകൈകവാഞ്ഛാതരളമതിമതഃപശ്ചടന്തംകദാചിൽ
സാനുപ്രാന്തംപ്രയാന്താഗഗനചരമിമംദൈവതാദ്രേഃവിനിശഃ
തത്രാരണ്യംവിപക്ഷപ്രശമനപടുരദ്ധ്യുഷിവാനേകലവ്യ
ഭ്രാതാസംപ്രേക്ഷ്യചിന്താംവ്യതനുതവിവിധപ്രക്രമോഽവക്രബാഹുഃ,

പന്തുവരാടി— ചെമ്പട.

ആരൊരുനരനതിദൂരവേ മമ
നേരേവരുന്നു ഭീതിതിരവേ

ആരായാലുംമൽക്കരവാളിന്നു
പാരണയായിട്ടിഹതീൎന്നു (ആരൊരു)

ഒരുത്തനെക്കണ്ടിട്ടോമറെറാരു
തരത്തിലോയീമൃഗയൂഥം
പരിഭ്രമത്തൊടുപായുന്നിതുവ
നരത്തിന്നിടവഴിസവ്യാധം

കരത്തിൽ നാനായുധസന്ദോഹം
ധരിച്ചുഞാനീയപരാധം
പാരംചെയ്യുവനാരെന്നറിവാൻ
നേരേചെല്ലാം നിർബ്ബാധം (ആരൊരു)

ശിലോച്ചയങ്ങടെ ചരിവിൽകേസരി
പരശ്ശതംപോയ് മറയുന്നു
കലച്ചദന്താവളനിവഹംനില:
വിളിച്ചുപഥിപഥിനിറയുന്നു

കുലച്ചഭൂരുഹനികരംവാനര
ങ്ങലച്ചുദിശിദിശി മറിയുന്നു
ചലിച്ചുഷാട്ടും പുലിക്കുലംമെ
ഒസ്സാളിച്ചിടാനായുഴറുന്നു (ആരൊരു)

ദുരാഗ്രഹംകൊണ്ടധുനാനിജകര
പരാക്രമംചെറുതിക്കാട്ടിൽ
സുരാൎയ്യന്മം കാണിച്ചാലവനേ
ശ്ശുരാഗ്രമേല്പിച്ചൊരുപാട്ടിൽ
വരാഗ്രപീഠം കരയേറവുംഞാ
നരക്ഷണാലന്തകനാട്ടിൽ

ധരിച്ചീതിവനുംമരിച്ചിടാതേ
തിരിച്ചിടട്ടെ തൻവീട്ടിൽ (ആരൊരു)

* ആയാന്താനയമവലോകയനാചിന്താ
ധൌരേയോവിപിനചരാന്വവായമൌലിഃ
സംരുദ്ധ്യതാരിതമഥൈനമാത്തരോഷോ
വ്യാചഷ്ടശ്രുതിപരുഷാംഗിരംസവീരഃ

ആഹരി—ചെമ്പട

വിടാശഠാത്മൻ! നിന്നോ വിടാശഠാത്മൻ!

എൻകരതലബലമറിയാഞ്ഞോ ദുര
ഹങ്കാരത്തിൻ മൂർച്ഛനയാലോ
ശങ്കാരഹിതം മാമകവിപിന
ത്തിങ്കൽ ചപലമതേ! വന്നതു നീ (വിടാ)

ഏടാകിരാതാ! പോപോ ഏടാകിരാതാ!

പോടാഗന്ധർവ്വാഗ്ര്യനൊരുത്തൻ
വേടാ! നിന്നോടിടയണമെന്നോ
പാടവമോടു കഥിപ്പതു? പിതൃപതി
നാടമരാൻതേ സംഗതിവന്നു (ഏടാ)

മത്തഗജേന്ദ്രൻ വന്നാലൊരുഭയ
മെത്തിടുമോ സിംഹത്തിനു ചെറുതും
മൃത്യുവരാതുടനടി നീവന്നൊരു
പദ്ധതിനോക്കിപ്പോയ്ക്കൊണ്ടാലും (വിടാ)

ഘോരവനാദംകേട്ടാൽ കേസരി
വീരനു ചെറുതും ഭയമുളവാമോ
ഘോരാരാടോപനിധേ! നിഭീഷണ
ഗീരു കഥിക്കാതോടുക ശീഘ്രം (ഏടാ)

* അന്തസ്സുരോഷമടവീചരനേജയാശാ
ബന്ധംകലന്നരണസീമനിതത്രതീവ്രം
ഗന്ധർവ്വരാട്ടൊരുമരത്തിലുടൻപിടിച്ചു
ബന്ധിച്ചു ചണ്ഡഭുജവീര്യമദാന്ധ്യശാലി

* തൽകാലംമേഘവാഹാവലോകനരസാലംബേ ഖചരേന്ദ്രൻഗയാ
ഭിഖ്യൻദുർഹഗർവ്വവാരിധിമഹാഗന്ധർവ്വമേറിജ്ജവാൽ
ഉൾക്കാമ്പിൽസ്വപരാക്രമാതിശയമോർത്താഹന്ത!മോഹാന്ധനായ്
ദിക്കോരോന്നുമതിക്രമിച്ചഥനഭോമാർഗ്ഗേണപോയീടിനാൻ

* സന്ധ്യാകർമ്മവിധിത്സയാകരപുടംതന്നിൽജലംകോരിയോ
ട്ടന്തശ്ശോകസമേതനിന്ദ്രസഹജൻഭക്ത്യൈവനില്ക്കുംവിധൌ
ഗന്ധർവ്വാശാമുഖോത്ഥപവനലവമത്തുങ്കയ്യിൽവീണായത
ത്യന്തക്രോധവശേനകണ്ടിതിവിചാരിച്ചാൻമൃധധ്വാംസകൻ

ഘണ്ടാരം—പഞ്ചാരി

ആരൊരുത്തനിത്രമേൽ വിചാരശൂന്യനായ്
പാരമെന്റെനേർക്കഹോ ധിക്കാരമാർന്നവൻ
ധീരഭാവമേറ്റമുള്ളൊരസുരവംശ്യനോ
പാരമുള്ളിലതുലഗർവ്വമാർന്നൊരമരനോ?
നിയമഹാനിചെയ്തപുരുഷനാരുവാനവൻ
ഭയവിഹീനനാണഹന്ത! നിയതമായവൻ
ഹയഗളത്തിലാർന്നഖർവ്വഗർവ്വപൂർവ്വമീ
വിയതികാണ്കപോയിടുന്നുവിരുതൊടീയിവൻ
ഗയനിവൻനഭശ്ചരൻഗരിഷ്ഠദുർമ്മദാന്ധ്യവാൻ
നയവിഹീനനെത്രമാത്രമെന്തുസംശയം?
അടലിലിവനപട്ടതപാരമുള്ള മൂലമോ
ഝടിതിനമ്മൊടിത്രകൊടിയശഠതചെയ്തതും
കടുമദങ്ങൾവെടിയുമാശുഖേട! നീകഠോരമാ-
യിട്ടുമൊരെന്റെചടുലചക്രമാണനിശ്ചയം
ചരമഗിരിയിലരുണനണയുവതിനുമുൻപുഞാൻ
പുരുജദൈത്യമദ്ദ്യനിന്റെകണ്ഠമരിയുമറികനീ.

* വാചംനിശമ്യമധുഭിൽകഥിതാംമദാന്ധോ
ഗന്ധർവ്വരാഡിതിഗയഃപരിദൂനചേതാഃ
സഖ്യംചിരപ്രകടിതംസമുപേയിവാംസം
സംപ്രാപ്യസാദരമിദംനിജഗാദശക്രം.

ധന്യാശി—ചെമ്പട

വീര്യനിധേ! ഹൃതവിനതജനതാർത്തേ! സുരവര! വീര്യനിധേ!

ധൈര്യഭംഗംപൂണ്ടിഹഞാൻ
തരളതയൊടുതൊഴവാനധുനാ
കാര്യതോവിബുധാര്യ!വന്നു
വിചാര്യമെന്നറിയേണമങ്ങിതു് (വീര്യ)

അഭ്രവാഹന!ഞാൻയശോദരസൂഭ്ര!തേകഴൽകുപ്പുവാൻ
അഗ്രസരന്നിയിഷ്ടുടഖേദമദഭ്രജവമൊരുവാജിമേൽ
വിഭ്രമണംചരിക്കുമളവിൽമുരപ്രമാഥികരാന്തരേ (വീ)
നിഷ്പതിച്ചിതുഗന്ധർവ്വാനനഗർമാന്നൊരുനരയഹോ
ശ്രീനാരോരുഹബാന്ധവൻവരുണാശയാന്നിട്ടംമുന്നമേ
വിഷ്ണുമെൻതലവാസുദേവനസംശയംസ്വയമാകയാൽ
ആശയത്തിലതീവകൃപയൊടുഭാസമാനഗുണാംബുധേ!
നാശമിദ്ദശമാത്രപോക്കുകനീസുരാധിപ!സാമ്പ്രതം (വീ)
സഖ്യമെന്നതുതൻസുഹൃജ്ജനദുഃഖശാന്തിദമല്ലയോ
മിക്കവാറുമിതുൾക്കുരുന്നിൽനിനയ്ക്കണേകരുണാനിധേ!
ചക്രപാണിനിർഭജോകതിനിഷ്ഫലയാക്കുമോവിരമിക്കുമോ
ചാക്കു,മേവിധിനിക്കുമാറിടയാക്കുമോചതിചെയ്കമോ? (വീ)

കാമോദരി—അടന്ത

ഗന്ധർവ്വവീര!ഗയ!ഗൌരവാംബുധേ!
ഹന്ത!നിന്നെച്ചൃകണ്ടാൽനിൻെറ
സന്താപംപോക്കുവാനർഹനല്ലേതുമേ
ബന്ധോ!ഞാനെന്നുവേണ്ട
ഗോവർദ്ധനപൂജചെയ്യോരവസരേ
ഗോവിന്ദൻതൻെറവീര്യംതത്ര
കേവലംദുർബലനായഞാനൊക്കെയു
മാവിർഭവിച്ചുകണ്ടേൻ

ഞാനത്രേനിന്നുടെമിത്രമെന്നാരാനും
ദാനവവൈരിയോടുചൊൽകിൽ
വാനവന്മാരുംവലയാനിടയാകും
നൂനമറിഞ്ഞുകൊൾക
പാഥോജലോചനൻതന്റെവചസ്സിനു
ശൈഥില്യമുണ്ടായീടാലോക
നാഥനായിട്ടുമവനോടുനേരേവി
രോധിക്കാനോവനയ്യോ
പങ്കജസംഭവനോടിനിനിന്നുടെ
സങ്കടമങ്ങുണർത്താൻനേരേ
ശങ്കാവിഹീനംനടക്കമെടിക്കേണ്ടാ
കിംകരവാണിസഖേ!

* സുത്രാമവാചമിതിഹന്തനിശമ്യശൗരോയം
സത്രാഭയേനചശുചാപിസമാകലയ്യ
സത്യസ്ഥിതംസരടസാംസമുപേത്യഭൃത്യ
ഗ്രസ്തോഥസാഞ്ജലിരുവാചവചോവിരിഞ്ചം;

ആനന്ദഭൈരവി—ചെമ്പട

ലോകേശാ!കേൾക്കലോകേശാ!

ശ്രീകഞ്ജസംഭവമൂർത്തേ! ശോകാവേശാലിന്നടിയൻ
കഴലിൽവീണുതൊഴുതുസാമ്പ്രതംപരമഴലുണർത്തു
വതിനെയാശുകൃപയോടു (ലോകേ)
ഞാനൊരുഹയത്തിലേറിവാനിൽവഴിപോമളവിൽ
ദിതിജവൈരികരമതിങ്കലെന്നുടെ
കുതിരതന്റെഉരപതിച്ചഹോബത (ലോകേ)
സന്ധ്യാകർമ്മഭംഗംവന്നു ചെന്താമരനേത്രൻചൊന്നാൻ
ഹന്ത!നിന്നാഹന്തയിന്നുമുരപരി
പന്ഥിതീർന്നുകൊള്ളുമറികനീജള! (ലോകേ)
ചക്രപാണിതൻ ശപഥവാക്കീവണ്ണമറിഞ്ഞാലും

ഉൽകണ്ഠയുന്നാലിഞ്ഞു നാഥ! മാമക
ദുഃഖശാന്തിയിന്നു ചെയ്ക തെളിവൊട (ശ്ലോകം.

നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി—അടന്ത

ശൃണു നീ മാമകഭാഷിതം ശ്വേതവാഹ! വത്സ!
ശൃണു നീ മാമകഭാഷിതം

വസുദേവാത്മജൻതന്റെ വചനം നിഷ്ഫലമാക്കാൻ
അശനിപാണിയും ഞാനുമാളല്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
ശശിലേഖയണിയും ശ്രീ., ശ്രീപതി ഭഗവാനിൻ
വൃന്ദാരകന്മാരിലൊന്നായുരുമിച്ചമരവരന്മാരെല്ലാം
അസുരാരിയോടേൽക്കാനുമവൻ കാണുകില്ലെങ്ങും
ദൃശവേശമതിനാൽ നീയൊന്നു ചെയ്യുന്നതല്ലിക (ശൃണു)
ഒരിക്കൽ കൃഷ്ണനെ വൃന്ദാവനത്തിൽ വച്ചല്പമാത്രം
തെരിക്കെന്നു പരീക്ഷിച്ചു ധരിച്ചുന്നതഗാംഭീര്യം
സ്മരിക്കാതെ കഷ്ടമായിന്നോരസ്ത്രം ബാണാവലി ചീല
മുരധ്വംസിയോടേൽക്കാൻ തുടങ്ങുകമാക്കുമെന്നോർക്ക (ശൃ)
മുരവൈരിയുടെ പാദതാമരയുഗളത്തിൽ
തിരിയുന്നഭയം ചെയ്തിരിക്കുന്നവരെന്തും ചൊല്ലാം
അരക്ഷ്യാൾ നാശിതം താമസിക്കാതെ ഭവാനിപ്പോൾ
പുരദ്വേഷിപാദാംഭോജം തിങ്ങുമാശയവിനം (ശൃണു)

* വാചംസഹാകുന്നു ഷിതണ്യേശം
പ്രോത്സാഹനം ചെയ്തു ലോകാധിവശോകം
ഗതാശിവം രജതശൈലവാസം
വ്യാചഷ്ട ഗന്ധർവവരാഗ്രഗാമീ

തോടി—ചെമ്പട

ശിവനേ! ശരിതമനോഭവനേ! കൈലാസധാമ
ഭവനേ വാണരുളും ശ്രീഭവനേ!

ഇവനേതും തുണയില്ലാഞ്ഞവനേ നിൻകഴൽക്കൂപ്പുവൻ

ഖിന്നനായിവന്നിതാശു ഫണിധര! ചന്ദ്രചൂഡ! സാന്ദ്രപ്രീ
തിയൊടുമിഹ (ശിവനേ)
മുദിരമാർഗ്ഗത്തൂടെയൊരു കുതിരപ്പുറമേറിഞാൻ
സുതരാം വേഗേന പോകുന്നാളവിൽ
കുതിരമുഖത്തിൽനിന്നു ഖഗപതിതൻകരത്തിൽ
അരപതിച്ചുഹരി ചലിച്ചതീക്ഷണ
ശിരമുരച്ച്വ വിധിച്ച തിളന്നന്ദ്രതി (ശിവനേ)
"ചരമഗിരിയിൽ ഭാനുമാൻ വരുവതിൻമുമ്പിലഖിലാൻ
അരിയുന്നിൻഗളനാളം കുമതേ!"
അരിശംപൂണ്ടെന്നോടേവം ഹരിചൊന്നാശപഥംകേ
ട്ടുരഗവാരതരളഹാര! താവകമദ്യ
ചരണമേവ ശരണമെന്റെശങ്കര! (ശിവനേ)
സാരസിജസംഭവാദി സുരവീരന്മാരുമെന്നെ
പരിപാലിച്ചീടാനേതുമയ്യോ
അതുമൂലമാഴികളിലതിശരണംചെയ്യുന്നാൽ ഖേദി
ച്ചുടനിഹ വന്നു ഝടിതിവന്നിതംബര
തടിനീചാരുമൗലേ ചന്ദ്രശേഖര (ശിവനേ)

കേദാരഗൗഡം—ചമ്പ

ശർവ! വിനതജനനിലയ! ഹരിഭയമൊഴിക്കുവാൻ
അയി! പട്ടത്തിൽ ല്ലമമമൈ വരുമിവിടയുന്നാ (ശർവ)
ബാണപുരഗോപുരവിലംഘനകരൻഹരിശ
രേണമമമെന്നും ക്ഷീണമാക്കീലപുരാ (ശർവ)
ഖഗപതിജയനിരതമസ്വഭമിതറികാക്ക
മതിനാകരതീടേണ്ട ചൊല്ലയ്യോമകനീ ജവാൽ (ശർവ)
ഗന്ധർവവീര! പരിചനറിയാം കൃഷ്ണനുടെ
ചെന്താർപാദാരവിന്ദത്തിൽ ഹരഹ!വീവീഴ്കപോയ് (ശർവ)

* ശ്രീകൃഷ്ണഭീമവിധാനപരാങ്മുഖസ്യ
ശ്രീഭസ്മലേപപരിപാണ്ഡുരവിഗ്രഹസ്യ
ശ്രുത്വാവചസ്സ്മരഹരസ്യനിതാന്തതാന്ത
സ്വാന്തോഗമൽപഥിനിപത്യഭൃശംസശോക

പുന്നാഗവരാളി— ചെമ്പട

ഹന്ത! ഹന്ത! മമകർമ്മബന്ധശക്തിമൂലംനര
കാന്തകൻവെറുത്തുഞാനമെന്തുചെയ്‌വൂ?
ചേതസാവചസാഞാനിന്നോളമേ പിഴചെയ്തീലാ
മാധവൻഹാവൈരിയാകാൻമേദൌർഭാഗ്യം
മാർത്താണ്ഡദേവൻഭഗവാനസ്തമിക്കുംമുൻപെൻകണ്ഠം
കർത്തനംചെയ്തീടുമല്ലോവാരിജാക്ഷൻ
ശക്രനുംപ്രണതദേവചക്രനാകുംവിധാതാവും
ഉഗ്രനുമെൻറല്ലൽപോക്കാനാളല്ലയ്യോ
പ്രാണഹാനിവരാതെന്നെത്രാണനംചെയ്യാനൊരുവൻ
ക്ഷോണിവാസിജനങ്ങളിൽകാണ്കയില്ല
പങ്കജാക്ഷൻതൻെറപാദപങ്കജംതൊഴുതുനേരേ
സങ്കടമുണർത്തുകയോകിന്തുചെയ്‌വൂ
കാശ്യപീവല്ലഭനുതന്നാശ്രിതരക്ഷണംപണ്ടേ
ശാശ്വതമാംധർമ്മമെന്നുചൊല്ലിക്കേൾപ്പൂ
ചക്രപാണി,തൻശപഥനിഷ്കൃതികഴിച്ചിടാതേ
ഉൾക്കുരുന്നിൽകോപശാന്തിപൂണ്ടിടുമോ?

* കംസാരേ!കമലാജ്വലൽകര!കളായാഭ!ദിവ്യ!ഭക്താവലീ
സംസാരാമയഭേഷജായിതകൃപാപീയൂഷ!മായാപതേ!
ഹംസാരാധിത!കേശവേതിതിരുനാമാതൻെറവീണാഗുണ
ശ്രീസ്വരന്യസ്തസ്വരത്തിലുരുവിട്ടെത്തീമുദാനാരദൻ

* കിളർന്നശോകാഗ്നിയിൽവീണുകായം
തളർന്നുകേഴുംഫൽഗുനനെത്തദാനീം
വളർന്നകാരുണ്യരസേനകണ്ടാൻ
കല്മഷദ്ധ്വംസിതമുനീന്ദ്രനേവം

സൌരാഷ്ട്രം—ചെമ്പട

ഗന്ധർവ്വേന്ദ്ര! ഭവാനെന്തിങ്ങനെ
പാന്ഥാവിങ്കൽ പരവശഭാവാൽ
ഹന്തപതിച്ചുശയിപ്പതുസങ്കട
ബന്ധമുരച്ചീടുക=
പരിദേവനമതുവീരപുമാന്മാർക്കൊരുനാളും
കരണീയമതാമോ?
ദൂരീകൃത്യശ്രുവു നീസങ്കടകാരണമോതുകകേട്ടോ=
നാന്മുഖനോതവമൃത്യുഞ്ജയനോ
ഷൺമുഖനോരിപുവായതിദാനീം
ദുർമ്മാനികളാംദാനവവരരോ
ന്നമയിലോതുകകേട്ടോ.

മുഖാരി—മുറിയടന്ത

ശ്രീനാരദ! മുനിവീര! മഹാത്മൻ!
ദീനാവനരത !നിശമയവാചം
സൂനായുധനുടെതാതൻഭഗവാൻ
താനിഹമേവിമതൻ
മൽകവായാനസുഖേനംവീണിതു
തൽകരദീമ് നിജവേനതദാനീം
വിഘ്നംവന്നിതുനിയമവിധിയ്ക്കുപ
ചക്രികയത്യധികം
"ഇന്നരുണാസ്തമയത്തിനുമുൻപേ
നിന്നുടെകണ്ഠച്ഛേദംചെയ്യേൻ"
എന്നുസുദർശനമേന്തിസ്സപഥം
ചൊന്നിതുനന്ദസുതൻ!
ശക്രവിരിഞ്ചഹരന്മാരുംപുന
രിക്കാലംമമജീവത്രാണേ
ശക്തതയില്ലെന്നോതിയൊഴിഞ്ഞിതു

കേൾക്കമുനേ! ഭഗവൻ!

സൌരാഷ്ട്രം—ചെമ്പട

വേണ്ടാസാമ്പ്രതമിച്ചെറുകാൎയ്യം
കൊണ്ടേതും തവമതിവൈവശ്യം
ഉണ്ടലശേഷം കളവാൻ ഞാൻ കഴി
വുണ്ടാക്കാമധുനാ
ദ്വൈതാടവിയിൽ ചെന്നു ധനഞ്ജയ
പാദാന്തത്തിൽ പതനം ചെയ്താൽ
ആധികളെല്ലാം തീൎത്തീടും തവ
യോധവരൻ വിജയൻ
നരനാരായണരായതുഫൽഗുന
മുരമഥനന്മാരെന്നു ധരിയ്ക്ക,
ശരിവരെന്നിന്നോപരിപാലിക്കാൻ
വീരനവൻ പോരും
ഗാണ്ഡിവചാപം തൊട്ടൊരു ശപഥം
മുന്നേ ചെയ്യിച്ചിട്ടേ നിന്നുടെ
ഖിന്നതയൊക്കെയുമറിയിക്കാവൂ
എന്നാൽ പോക ഭവാൻ=

* പാൎത്ഥം പാൎത്ഥം ഭാരതീം നാരദീയാം
പാൎത്ഥം മതചാതം ശരണ്യം വരേണ്യം
ദ്വൈതാരണ്യം പ്രത്യയാന്തസ്ഥചിത്തോ
ഗന്ധൎവ്വാണാമഗ്രണീൎന്നിൎജ്ജഗാമ

* നിൎമ്മായം വിശ്വസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകരനാമീശനോടേശദാന്ത
സ്സമ്മേളിച്ചിച്ചകേതിപ്രവണഹൃദയമായ്ദ്വൈതമാം കാനനാന്തിൽ
ധൎമ്മം തെറ്റാതെ ധൎമ്മാത്മജമുഖസഹജന്മാരൊടൊന്നിച്ചുമേവും
ധന്മാഹാത്മ്യം കലൎന്നാവിജയനൊടുഗയൻ കൃപ്പകൈ പൂണ്ടുരച്ചാൻ

നാഥനാമക്രിയ—അടന്ത

ഇന്ദ്രനന്ദന! വീര! പാണ്ഡവ!

ചന്ദ്രവംശമഹാമണേ!
സാന്ദ്രവീൎയ്യകൃപാനിധേ!
രിപുവൃന്ദനാശന! പാഹിമാം=
കീചകാന്തകസോദര! വിഭോ!
ഖേചരൻ ഗയനേഷ ഞാൻ
ശോചനീയതപൂണ്ടു നിൻകഴ
ലാശ്രുകുമ്പിട്ടുകൂപ്പുന്നോൻ=
ശത്രുഭീതിയൊഴിച്ചു നീ മമ
മൃത്യുപോക്കണമേ വിഭോ!
ഇത്രിലോകിയിൽ നീയൊഴിഞ്ഞേകൻ
കാത്തിടാനില്ലെന്നോൎക്കണേ=
"ഗാണ്ഡിവാഖ്യധനുസ്സിനാണ ഞാൻ
നിന്നെയൻപൊടു കാത്തിടാം"
എന്നു സത്യവചസ്സു ചൊല്ലുകിൽ ഞാ
നിന്നു വാസ്തവമോതിടാം.

ഭൈരവി—ചെമ്പട

ഗന്ധൎവേന്ദ്ര! വേണ്ട ചെറുതു മെന്നുകൊണ്ടുമിനിത്താപം കുന്തീപുത്രനാകും ഞാൻ നിന്റെ താപം പോക്കുവാൻ ഹന്ത! പോരെന്നുണ്ടോ സാമ്പ്രതം അന്തകരിപുവരമഹിമാവോൎശാലെന്തിന്നുമിങ്ങൊരസാദ്ധ്യതയില്ല*

ഗാണ്ഡീവപാണിയ്ക്കു ശത്രുഖണ്ഡനം ചെയ്തീടാൻ തെല്ലും ദണ്ഡമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും നീയാഹവത്തിങ്കൽ ശൌണ്ഡതയിങ്ങേററമുണ്ടെടോ ചണ്ഡതപെരുകുമരാതികൾ നേൎത്താൽ ഖണ്ഡിപ്പെൻ ഗളനാളം സമരേ *

ഇത്രിലോകമതിൽ നിന്റെ ശത്രുവായ്വരുന്നപുമാൻ എത്രമഹത്തരനാകിലും തൽഭയം പോക്കി കാത്തുകൊൾവെൻ നിന്നെ നിശ്ചയം ഉൾത്തളിരിൽ ഭയമണുവുംവേണ്ട കിമത്ര മഹോവിലപിപ്പതു വെറുതേ *

ഗാണ്ഡീവകോദണ്ഡമാണ ഖണ്ഡപരശുവാണെഞാ
ൻ നിൎണ്ണയം നിൻജീവരക്ഷയെ ചെയ്യിടാമിനി ഖേദ
മേതും വേണ്ട ഗന്ധൎവ്വാ! വെണ്ണ കവൎന്നൊരു കണ്ണനുമെൻ
മുക്കണ്ണൻ തിരുവടിയും തുണചെയ്യും *

നാഥനാമക്രിയ—അടന്ത

അന്തരിക്ഷമതിങ്കലൂടൊരു
സൈന്ധവേന്ദ്രനിലേറി ഞാൻ
ഹന്ത! പോമളവിങ്കലദ്രുത
ജാന്തകൻറ കരാഞ്ജലൈവ *

വാജിതൻവദനത്തിലേന്തര
ഹാ! ജവേന പതിക്കയാൽ
രാജീവേക്ഷണനിത്യകൎമ്മവും
വ്യാജമല്ലമുടങ്ങിപ്പോയ് *

ഇന്നു സാന്ധ്യയണഞ്ഞിടുന്നതിൻ
മുന്നമെൻ ഗളമമ്പുതൻ
ഛിന്നമാക്കിടുമാകയാൽ ഭവാ
നെന്നെക്കാത്തരുളേണമേ *

* ഏവം ഭയത്തൊടു പറയുമാവചനം ശ്രവസ്സിൽ
പൃത്വമ്പൊഴുക്കിൾപതിച്ചുതപിച്ചുപേഴും
ദേവേന്ദ്രസൂനുവൊട്ടുതൻ പരിഭവം ഉറവി
ത്താവും ഭവാനഹിതമല്ലെപ്പുരച്ചു ഭീമൻ

നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി—പഞ്ചാരി

സത്യമോതിടാതെയിന്നകൃത്യകാപഥത്തിൽ നമ്മെ
യത്യുദാരഗൎവ്വമോടു ചേൎത്തിടുന്നയൻ
വധ്യനാണു സപദി തെല്ലുമത്ര സംശയിച്ചിടേണ്ട
സത്യഹാനിവരികയില്ലെന്നുള്ളിലറിയേണം
കള്ളനാകുമിവനെയരിയ ഭള്ളു തീൎത്തു കണ്ഠകാവഴ്യ
വള്ളികൊണ്ടു സാമ്പ്രതം പിടിച്ചു കെട്ടി ഞാൻ

മല്ലവൈരിതൻെറപാദപല്ലവത്തിൽ വായുന്നതിനു
തെല്ലുമില്ലസംശയംവൃഥാവികത്ഥനം

ഭൈരവി—ചെമ്പട

പവനനന്ദന! ഹേസോദര! കേൾക്കമേവാകം
പവനനന്ദന! ഹേസോദര!

അവാച്യമിതുബുധവിഭത്സിതംഭീമ
തവാദ്യമൊഴിബഹുവികത്ഥിതം
അവേഹിപാമരജനോചിതംപാപ
നിവാസമിതുദ്ധതമനാരതം (പവന)

അസത്യപഥഗതിമഹാരയംചെയ്തു
തശസ്സമറികയണമയേ!ശയം
പ്രസിദ്ധകരണീല! മഹാമയംകാത്തു
വിശുദ്ധരാകെണമഹോവയം (പവന)

* ഏവംമരുത്തനയകോപമടക്കിയാത്മ്യാ
വൈവസ്വതാത്മജനുമജ്ജുനനുംവസിച്ചു
ശ്രീവാസുദേവബഹുനാമജപങ്ങളോടു
മാവിർഭവിച്ചുമുനിനാരദനുംതദാനീം

* പാൎത്ഥൻെറവൻശപഥവുംപരമച്യുതൻെറ
ചീത്തുള്ളവൈരതയുംജനിവാപവായ്പും
കാതേത്തുനിശംസിതമാൻമെഴുന്നകല്ക്കിൽ
വാല്ത്തുംവദിച്ചുമുനിയോടുധൎമ്മജന്മാ

ബലഹരി—ചമ്പ

ഭോ! ഭോ! മഹാമഹിത! നാരദ! നയാമ്പ്!
ഹാഭവികദശനം ശോഭനമിതിന്നുതേ

ഹന്ത! ഞങ്ങൾക്കറികസന്താപമൊന്നുസൽ
ബന്ധോ! ഭവിച്ചതിനു കിന്തുകഴിവോതണം
ഗന്ധൎവ്വനാംഗയൻതൻതലയറുത്തുത
ന്നുപരിഹാരമതുചെയ്യാൻമുരാന്തകൻ

സത്യമതുചെയ്തകഥ വൃത്രരിപുസുതനേതു
മത്രതിരിയാതെതദ്രക്ഷണംചെയ്യുവാൻ
ഏററുപറയുമ്പൊഴുതു വസ്തുതയവൻചൊന്നി
തേററമിതുസങ്കടം ഹാ! ഹാ! വിശങ്കടം

സൌരാഷ്ട്രം—അടന്ത

ധൎമ്മസൂനോ! മഹിതശ്രീ നിൎമ്മല ഗുണവസതേ!
കിമ്മുധാദുഃഖിപ്പതുനീ ധൎമ്മശീലനല്ലോപാരം
ദുശ്ച്യവനതനയനമച്യുതനും പാൎത്തുകണ്ടാൽ
നിശ്ചയമാളെന്നുതന്നേസച്ചരിത! ധരിച്ചാലും
സത്യഭംഗമിരുവൎക്കുമെത്തിടാതെനിന്നുകൊൾവാൻ
സത്യസന്ധരാമവൎക്കുയത്നമില്ലെന്നറിയേണം
നിൎവ്വിചാരമിരിക്കപാണ്ഡവ! ജീവരക്ഷചെയ്തു
സൎവ്വലോകകീൎത്തി നിങ്ങൾ സൎവ്വദാസാധിച്ചുകൊൾക

* ആശപാസ്യകിഞ്ചനതപസ്സനയാവചോഭി
സ്സത്യച്യുതിപ്രഭവതീവിവശാന്തരംഗം
യാതിസ്മഹസ്തിനപുരീഞ്ചനസുയോധനാഖ്യാം
ഗായൻമുദാസഹമുനിഃകലഹപ്രിയോയം

ഉശാനി—മുറിയടന്ത

കൌരവനായക! നാഗകേതോ!
വൈരിപാരലോകധൂമകേതോ!
കൈരവബന്ധുകുലാഭ്യുദയഹേതോ!
സാരമതേ! നീജയിക്കവിഭോ!

ദുൎയ്യോധനരാജ! നീജയിക്ക
വീൎയ്യശൌൎയ്യാംബുധേ! നീജയിക്ക
ധൈൎയ്യഗുണാലയ! നീജയിക്ക കാന്തി
ധുൎയ്യമഹീപതേ! നീജയിക്ക

നിന്നുടെകീൎത്തിസുരസ്ത്രീജന
മന്നാഹംവാഴ്ത്തിക്കേൾക്കമൂലം

മന്ദാരശാഖിയപത്രപവൃണ്ടമേ
വുന്നിതുഹന്ത! വദാന്യ! വിഭോ
ഇന്നരേഴുപാരിലുംനിൻഗുണമേ
വീരശിഖാമണേ! കേൾക്കാനുള്ളൂ
പാരിതുപാലിച്ചനേകസംവത്സരം
ഭൂരമണ!നീ ജയിച്ചിടുക

* അത്യാപതന്തമരവിന്ദഭവസ്യ സൂനും
സാന്ദ്രസ്തോത്രകീർത്തനപരാപു തോവിലോക്യ
മൂർത്തോഗ്രഗർവ്വഭവബന്ധുസഭാന്തരസ്ഥോ
ദുര്യോധനഃകഥയതിസ്മ ഗിരംഗരാത്മാ

ഘണ്ടാരം—അടന്ത

ലോകവിശേഷങ്ങളീയ്യിടയൊന്നുമാ
ലോകനംചെയ്യുമാറില്ലേമഹാമുനേ!
പാകാരിമുഖ്യരാംദേവഗണങ്ങൾക്കു
ശോകമഞ്ഞെതാനുമുണ്ടോകഥിക്കണം

ശങ്കരാഭരണം—മുറിയടന്ത

കേട്ടീലയോഭവാൻതെല്ലവിശേഷമി
നാട്ടിൽപരന്നതു ഭൂപശിഖാമണേ!
കാട്ടിൽവാഴും ധർമ്മജാദികളോടിന്നു
കൂട്ടുകാരൻഹരി പോരിടുംനിശ്ചയം
ഖേചരേന്ദ്രൻഗയൻ നിത്യകർമ്മത്തിനു
മോശംവരുത്തുകമൂലം മുരവൈരി
ക്രുദ്ധനായേറ്റംകളനാളംമറിക്കവാ
നാസ്തുശപഥവചസ്സോന്നുരച്ചപ്പോൾ
"ഗന്ധർവ്വനേക്കാത്തുകൊള്ളാമഹോ"മെന്നു
കുന്തീകുമാരൻ കിരീടിയുംതൽക്ഷണം
ഹന്തശപഥവചസ്സൊന്നു ചൊല്ലിപ്പോൾ
പിൻതുണയായ് നിങ്ങൾ തത്രചെന്നീടണം

പാണ്ഡവന്മാർക്ക ജയംലഭിച്ചെങ്കിലോ
തിണ്ണംതുണച്ചെന്നവനീടുമന്റെ്ചാഴേ
ഖണ്ഡിച്ചുപാണ്ഡവന്മാരേഹരിയെങ്കിൽ
ഖണ്ഡമൊഴിഞ്ഞിതു നിങ്ങൾക്കറിയുവിൻ

ഘണ്ടാരം—അടന്ത

എന്നാൽവരൂഥിനീ വൃന്ദമോടൊന്നിച്ചു
സന്നദ്ധനായ്ഞാൻ ഗമിക്കാംമഹാമുനേ!
അന്യായസിന്ധുവാംഗോപാലകൻതൻെറ
സന്നാഹമൊട്ടുശമിക്കുമസംശയം
സോദരന്മാരെ!മദീയാജ്ഞകേൾക്കുവാൻ
സാദരന്മാരേ! പടയൊരുക്കീടുവിൻ
യാദവന്മാരുടെഗർവ്വംതകത്തുനാം
മേദിനിതന്നിൽപ്രസിദ്ധരായ്വാഴണം
സത്യംപിഴയ്ക്കാനിടവരുംന്തനമ
കൃത്യപയോധിയാംകൃഷ്ണനുസാമ്പ്രതം
പാത്ഥൻെറപിൻതുണക്കാരനുംപോയിനി
പൃത്ഥ്വീവലാരികൾനമ്മളെനോക്കുവിൻ
പാണ്ഡവന്മാരേഹരികൊന്നുവെങ്കില
ഖണ്ഡാനുഭൂതിനമുക്കുലഭിച്ചിടും
കണ്ണുനേരേതോല്പിച്ചുപാണ്ഡവരെങ്കിൽനാം
തിണ്ണംതുണയ്ക്കയാകലുന്നുംവരുമിഹ
കൂട്ടുവിൻസ്യന്ദനജാലങ്ങളായതിൽ
പൂട്ടുവിൻനല്ലഹയങ്ങളെസ്സത്വരം
നാട്ടുവിൻകേതനംനല്ലപതാകകൾ
കെട്ടുവിനായുധമൊക്കെയൊരുക്കുവിൻ

* മിരട്ടിനാൽകൌരവവാശരാട്ടി
ന്നിരട്ടിദുർവ്വാശിവരുത്തിയേവം
വരിഷ്ഠനാംനാരദനച്ച്യുതൻെറ
പുരിക്കുപോവാനുടനേതുനിന്നാൻ

* താലാംകേഷ്വവസാത്യകിപ്രഭൃതിഭിശ്ശ്ലാഘ്യാംഗൃഹീഷ്ട്വാത്മനാം
താർക്ഷ്യേണാപിനിമേഷദിവാംസമഖിലൈഃബന്ധുവ്രജൈസ്സാദര
സാകംഭക്തിഭരാവനമ്രമനസാദേവംപരീതംഹരിം
ഗത്വാവാചമുവാചവർത്മചരിഖേദാത് സ്വവാർത്താഹരഃ

കാമോദരി—ചെമ്പട

മധുരിപോ! ദേവഭൂപതേ! പത്മനാഭോ! കേ
ളധുനാമേ വാചം ശ്രീപതേ!

പ്രഥിതഗുണവസതേ!വിഭോ!പദംതവനമാമ്യഹം(മ)
ഹേവിഭോ!താവകനിയോഗം-സത്വരംകൈക്കൊ
ണ്ടാവഴിപോയിട്ടതിവേഗം-ഗന്ധർവ്വേന്ദ്രനേ
ഭുവശ്ശേഷംവിധൃതയോഗം-അന്വേഷിച്ചോരോ
ഭൂവരവാസങ്ങളുദ്യോഗം-പൂണ്ടുകൊണ്ടുഞാൻ
നടന്നുഗിരികുലവിലത്തിലും
കടന്നുപലവനതലത്തിലും
കിടന്നുദുർഗ്ഗമപദത്തിലും
ഉഴന്നുഗതിയസമയത്തിലും (മധു)

നശ്വരമല്ലാത്തസാമ്രാജ്യം-കൊണ്ടതിവേലം
ദുശ്ച്യവനൻതന്നുടെരാജ്യം-ക്ലപ്പൈകനൽകും
വിശ്രുതമാകുമോരോരാജ്യം-പുക്കുതേടിയാ
മത്സരിയേഞാൻമനോരാജ്യം-തെററിടാതേയും
ഗഭീരവാരിധിതടത്തിലും
സുഭീതികരബലിഗൃഹത്തിലും
വിഭോ!സുരാസുരപദത്തിലും
വിഭാതിനഹിയൊരുപുരത്തിലും (മധു)

വീണ്ടുമവൻതന്നേയാരാഞ്ഞു-ഹസ്തിനംതന്നിൽ
കുററതകൈവിട്ടുതിരഞ്ഞു-ഫൽഗുനൻകാത്തു
കൊണ്ടിടാമെന്നേററുപറഞ്ഞു-പോലുമെന്നേവം
കൊണ്ടൽവർണ്ണാ!ഞാനുമറിഞ്ഞു-തിരിച്ചുപോന്നേൻ

മുരപ്രധർഷണദയാനിധേ!
ഗരിഷ്ഠഗുണഗണമഹോദധേ!
സുരമുഖ്യവിനുതമഹാമതേ!
ധരിക്കസത്യമതിമോദിതം (മുര)

സാരംഗം—മുറിയടന്ത

വാസുദേവ! നമാമിഞാനധുനാത്വൽപദാംഭോജം
വാസുദേവനമാമിഞാനധുനാ
വാസവാദികളാകുമരിയദി
ഗീശരെശ്ശരണംഗമിക്കില്ല
മാത്സര്യഘോരപാശമേല്പവ
നാശനാരിനയിച്ചിട്ടംബത (വാസു)
ഹന്ത! രണഭുവിവിരുതരാംപരി
പന്ഥിമാരവരികിലവരെയ
ഹന്തതിത്തുകൃതാന്തനഗരിയി
ലന്തരംകൂടാതെവിട്ടുവെൻ (വാസു
ശുദ്ധമാനസ! വേണ്ടതേമുറവുംസാഹസകൃത്യം
താർക്ഷ്യ! വിശ്വമഹോദധേ! ചെററും
ദിക്കുദിക്കുതിരഞ്ഞുസപദിവി
പക്ഷരെപ്രസമീക്ഷ്യതൻഗള
മിക്ഷണംഛേദിപ്പതിന്നായി
പക്ഷിരാജ! ഗമിച്ചിടാമിനി (ശുദ്ധ)
നാട്ടുകാട്ടുകൾമേട്ടുവീട്ടുകൾ
തോട്ടുപുഴകടൽവഴികളുംപരി
പാട്ടിയോട്ടുകടന്നുഘോര
കീടനേകമൊന്നുതിരക്കുന്നാം (ശുദ്ധ)

* ഏവംനിശ്ചിത്യകൃഷ്ണൻതിരുവടിഗരുഡൻതന്റെപൃഷ്ഠത്തുകേറി
ഒപ്പംവാണിടുമപ്പോൾസപദിഗഗനമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിട്ടുനോക്കി
'ശ്രീവിദ്യാഛാണി, യാകാമഹിതയതിസമാധിക്കുവിച്ചാനമൈനം
താവുംമോദാലിരുത്തിസ്സരഭസമവനോടൊന്നിനാൽയാദവേന്ദ്രൻ

മുഖാരി—ചെമ്പട

ഹേ മുനീന്ദ്രവര! മഹാമതേ!
കാമംകൃതാൎത്ഥനായ് വന്നേനഹംമഹാ
ഭ്രമാംബുരാശേ ഭവദ്ദൎശനത്തിനാൽ
മാമകഗേഹവുംശുദ്ധിയെപ്രാപിച്ചു
സീമാവിഹീനംഭവൽപദസ്പൎശനാൽ (ഹേമു)

ഇന്നൊരുവാൎത്തകഥിക്കേണ്ടതുണ്ടിങ്ങു
ധന്യാവതംസ! മഹാമുനേ!കേൾക്കനീ
എന്നോടൗദ്ധത്യംകാട്ടിനാൻഗന്ധൎവ്വ
വൃന്ദപാംശൻഗയൻവ്യോമയാത്രാവിധൌ (ഹേമു)

ഇന്നുദിവാകരനസ്തമയംതന്നിൽ
ചെന്നണയുന്നതിൻമുന്നമവനെഞാൻ
കൊന്നീടുമെന്നുരഥാംഗമെടുത്തുടൻ
തന്നേശപഥവചസ്സൊന്നുചൊല്ലിനേൻ (ഹേമു)

ദൂതന്മാരന്തരംനാലുദിക്കിലും
സാധോ!തിരക്കീട്ടുകണ്ടില്ലവനെഞാൻ
ഏതാനുമങ്ങറിഞ്ഞെന്നാകിലോവാസ്തവം
ഓതീടവേണംമഹാമുനേ!സാമ്പ്രതം (ഹേമു)

കല്യാണി   ചെമ്പട

യാദവവംശപതേ! നിതരാംപരി
പൂതഗാത്ര! ശൃണുനീസുമതേ!
ദൈത്യമഥന! വനജായതാക്ഷ!കര
ധൃതവാരിജദരചക്രഗദാവര (യാദ)

നിന്നോടാദരംകൃതികാട്ടിയമൂഢൻഫൽഗുനൻതന്നെ
ചെന്നാഭയംപ്രാപിച്ചുദുൎബുധൻ
നിൎണ്ണയമവനുടെജീവോദ്ധരണംചെയ്തിടാൻസത്യം
പാണ്ഡവരുംചെയ്താനപഗതകരുണംകൌരവന്മാരും

കൂട്ടുകാരുമായ്സത്വരം—വിരവിൽ
നാട്ടുകാരൊട്ടമതിത്വരം-വിജയ
രാട്ടിനേറ്റുപ്രതിചരിക്കുവാൻയുധിക്രു
ത്താട്ടഹാസമൊരുമിച്ചുപോൽ

ഇത്രമാത്രമകതാരിലറിഞ്ഞത്രു
മത്രസമ്പ്രതിഭവാനൊട്ടചൊൽവതി
നെത്തിനിൻസവിധസീമനിഞാൻപര
മാൎത്ഥമാണുഭക്തലോകവത്സല! (യാ൩)

കേദാരഗൌഡം ചെമ്പട

ചിത്രമത്രെവിചാരിച്ചാലത്രഭവദ്വാക്യം
ശത്രുവിനസംഹരിപ്പാനദൃതനോപാൎത്ഥൻ?
ഏവംകിലവൻതന്നുടെ യഹംകൃതിയശേഷം
ശങ്കയില്ലതീൎത്തിടുവൻഞാൻകലിതരോഷം
കൌരവസഞ്ചയമോട്ടംപൌരവവംശംഞാൻ
സ്വൈരമതേ! നശിപ്പിപ്പാൻപോരുമിന്നുതന്നേ

* ശ്രീനാരദേരിതവചഃശ്രവണപ്രവൃദ്ധ
രോഷപ്രകർഷകലുഷീകൃതനേത്രകോണഃ
ശൌരിസ്സമാരഭതപാണ്ഡുഭവാനിയോദ്ധും
വീണാധരോപികുതുകാകലിതോജഗാമ

ദണ്ഡകം

രാധാപയോധരയുഗാഭോഗാരവത്സനാഗബാധാവിഹീനന
സുരാരി * സപദിമുരവൈരി * ദുരിതപരിഹാരി * പാ
ൎത്ഥസവിധത്തിലൊരുഭൃത്യവദനേനനിജശത്രുവെവിടാന
രുളിശൌരി *

വൃത്രാരിനന്ദനനമിത്രാവമനേച്ഛന രഥത്രാസനെന്നുടന
റിഞ്ഞു * ചിത്തമലർകാഞ്ഞു * സത്വരമെരിഞ്ഞു * ചി
ത്രമിതുവിജയനോടെ മിത്രതയതെന്നോൎത്തു പത്രിദ്ധ്വജൻ
യുധിതുനിഞ്ഞു *

ഗോഗ്രാപറഞ്ഞഭടവർഗ്ഗാരവാൽ ഝടിതി ദിഗന്തരങ്ങ ളൂതിനടുങ്ങി * പടഹരവഭംഗി * പടുതയിൽമുഴങ്ങി * അടരിന്നു കിരീടിയൊട്ടുകടൽ നിറമുതുടയ ഹരി ദൈത്യാടവീഗതിതുടങ്ങി *

അത്രാന്തരേ വിഗത നേത്രാത്മജൻ ശമനപുത്രാദിബാന്ധവസഹായം * ഹന്ത! സവിധേയം * കിന്തു ദുരുപായം *കരുതിയുരുബലമുടയ പുരുതരവരൂഥിനിയൊടത്രാഗമിച്ചുനിരപായം *

മേളിച്ചുരണ്ടുപുറമാളൊത്തുയുദ്ധഭുവി നിളെപ്പുരനാവരശംകം * താരജയാംകം * കൃഷ്ണജയശംഖം * മന്ദ്രരവസഹിതമരിസാന്ദ്രഭയജനകമഥ കേട്ടാശ്രു ഞെട്ടിജനസംഘം *

* ദപ്പാരിന്നും നടുക്കം, നെടിയമദമെഴും സൽഭടപ്രൗഢപാളീ
വിഷ്ടാരന്നാൽ കോട്ടങ്ങൾ ധരണികളുക്കിച്ചലൽഭൂവികാരം
കല്പാന്താഗ്നിപ്രഭാവൻ ബലനപി ചമരുൽപുത്രനേയും, ഗദാത്മാ
നപ്പോൾ ഭൂയോധനൻതന്നെയും, മരവുപരോധിച്ചുരച്ചാരിവണ്ണം

ഘണ്ടാരം മുറിയടന്ത

(ബലഭദ്രൻ)

ബന്ധുതാമെന്നതുവിസ്മരിച്ചേററമ
ഹന്താപുരസ്സരംപോരിന്നുനേരിട്ട
ഗന്ധവാഹാത്മജാ! നിന്നെകൃതാന്തന്നു
ബന്ധുവാക്കീടുവൻസാദരമേഷഞാൻ

(ഭീമൻ)

ഓതാതെവീരവാദങ്ങൾകേട്ടാൽതെല്ലു
മുൾക്കാമ്പുപേടികളേറില്ലമാമകം
മൽക്കരബലംവാഴ്ത്തുമാറുണ്ടിന്നു
മൽകബൈരവൻരഭടന്മാരുമോർക്കണം

(ബലഭദ്രൻ)

തിഷ്ഠ ഗർവിഷ്ഠ! ജരാസന്ധനല്ല ഞാൻ
ധൃഷ്ട! ബകനല്ല കിമ്മീരനുമല്ല.
ഭ്രഷ്ടബുദ്ധേ! സീരപാണിയെന്നൊന്നി
കഷ്ടമോർക്കാഞ്ഞതും നന്നോ വൃകോദരാ!

(ഭീമൻ)

പണ്ടു ജരാസന്ധനോടു പോരിൽ തോററു
മണ്ടിയ വീരന്റെ സോദരനല്ല ഞാൻ
വേണ്ടാ വികത്ഥനം ഭീമനോടിത്തരം
കൊണ്ടു ഭയപ്പെടാ പോറും വൃകോദരൻ

(ഗരുഡൻ)

ദുർന്നയവാരിധേ! ദുര്യോധനാ! നിന്റെ
ഗണ്ഡവിഘട്ടനം ചെയ്യാതെ പോറുമേ
പന്നഗവൈരിയാം ഞാൻ പോകയില്ലെന്നു
തന്നെ വിചാരിച്ചുകൊൾക മനസ്സിൽ നീ

(ദുര്യോധനൻ)

അണ്ഡജമൂഢാ! വികത്ഥനമിത്തരം
മെന്നോടെടുക്കാതെ പോടാ മഹാശഠാ!
പന്നഗത്തോടു നീ കാട്ടുന്ന ശൌര്യങ്ങൾ
പന്നഗകേതനനോടു ഫലിക്കുമോ

* അതിപ്രവൃദ്ധേ ചതൈവ സംഗരേ
തതഃ പ്രവൃദ്ധേ ഭയസംകുലേ ജനേ
മുരാരിണാ രോഷഭരാന്ധചേതസാ
രണായ തത്രാശു വേധനഞ്ജയഃ

കേദാരഗൌഡം ചെമ്പട

ധൂർത്ത! പുരന്ദരനന്ദന! പോരിന്നു
ധൃത്യാശയ! വാടാ.
കൃത്തശരങ്ങൾകൊണ്ടു മൂർത്തി പിളർന്നിട്ടുമെ
ന്നോടിന്നു വീരന്നതിനായൊരുങ്ങീടുക (ധൂർത്ത)

അപക്രമന്മാർക്കു ചെയ്യുമുപക്രിയയഖിലവും
അപക്രിയകളായിട്ടേഭവിക്കുന്നൂനം
ന്നുപക്രമമറിയാത്ത കുവിക്രമനിധേ!നന്നീ
യുപക്രമമകതാരിൽസ്മരിക്കുംതോറും (ധൃത്ത)
പുമർത്ഥമോമമസന്ധ്യാനമസ്തുതിമുടക്കിയ
കുമത്യസുത്രാണനംതേനമർത്ഥതയോ?
സുമിത്രമായിരുന്നുമാമമിത്രനെന്നോർത്തുംഭോ!
കിമർത്ഥമിനാഹംകാരസമുദ്രമേ!നീ (ധൃത്ത)
സപശത്രുവെന്നറിയാതീവശസ്ഥനാംനഭശ്ചര
ൻറസുപ്രതിപാലനത്തിൽകഴിച്ചേൻസത്യം
അസുക്ഷയംവരികിലുമസത്യസഞ്ചരണത്തി
ലസക്തനെന്നറികമാംവിശുദ്ധമതേ!
പത്രപാപതേ!മമസത്യവിലംഘന
മസുകരമോക്കഹരേ!
തൃണകണത്തോളംതവചുണയുണ്ടെങ്കിലോവന്നു
ഫണികേതനാദിസ്വജനങ്ങളോടും
അന്തയന്ത്രനിന്നു ശരഗണരോധംചെയ്യുനിൻെറ
പിന്നിയാളിന്നൊരന്തരമണയാതിനി (ധൃത്ത)

* വിട്ടാൻപാർത്ഥൻെറനേരേമുരരിപു,നിജമാം ചക്രമപ്പോൾതടുക്കാൻ
വിട്ടാശൈശവാസ്ത്രമപ്പാർത്ഥനു,മിവതര സാമുട്ടിലോകങ്ങളെല്ലാം
പൊട്ടിബ്ഭസ്മീഭവിക്കുംനിയത,മിതിവിചാരിച്ചുമുമ്മൂർത്തികൾനേ
രിട്ടാളുന്നുള്ളാജ്ഞനന്മാരിരുവരൊടുമുഭൂതാനുകമ്പംകഥിച്ചാർ

മോഹനം ചെമ്പട

മാധവ!ജിഷ്ണോ! സംഹരതംനിജ
മായുധമാശ്രുയവാം
ബാധജഗത്തിന്നധികംശസ്ത്രനി
രോധംനിങ്ങളുടൻ ചെയ്യാഞ്ഞാൽ
മേധാവികളേ!സത്യഭംശം
ബാധിക്കായ്യാൻകഴിവുണ്ടാക്കാം (മാധവ
പാർത്ഥ!നഭശ്ചരനേത്തന്നിട്ടയി

നേത്രമടച്ചൊരുനിമിഷംനില്ക്ക
സത്യവിലംഘനമണയാതെകൃത
കൃത്യതണങ്ങൾനിനക്കവരുത്താം (മാധവ)

* പാൎത്ഥൻതൻകയ്യിൽനിന്നു ഗന്ധൎവ്വനചരനെമുമ്മൂൎത്തിമാർവാങ്ങിനേരെ
താൎത്തന്വീനാഥനെക്കൊണ്ടവനുടെഗളനാളംമുറിപ്പിച്ചു,വീണ്ടും
ആസ്ഥാപൂൎവ്വംഗയാഭിഖ്യകനു തട സംജീവനേകീട്ടതദാൽ
പേൎത്തുംഗോത്രാരിപുത്രൻകരളവിചസമൎപ്പിച്ചുപോയാർതദാനീം

* ശ്രീവാരിജേക്ഷണവിഭൂനാംഗ്ലോവിധാത്രാ
വിശ്രാണിതാസു രഥഖേ ചരവംശമൌലിഃ
കൃഷ്ണാപ്രണമ്യമധുരൈൎവ്വചനൈരുദാരൈ
സ്തുഷ്ട്വാവകോരകിത ചാരുകരാരുണാബ്ജഃ

പുറനീര ചെമ്പട

ഹേവിഭോ!നമസ്തുഭ്യംപാവനകീൎത്തേ!
ദേവതാപസഗണഭാവിതമൂൎത്തേ!
ചെറുതുമൊന്നറിയാതേ കുററംഞാൻചെയ്തതെല്ലാം
പോററി!നീപൊറുത്തെന്നെപ്പോററേണമെക്കാല–
മാററലർകുലഭയംമാററിയിന്നനുഗ്രഹം (വും
ഏററവുംചെയ്തവീരപാൎത്ഥനുംനമസ്കാരം (ഹേവി)
മീ,നാമ,പന്നി,സിംഹം,മാനിയാംവടു,രാമൻ,
മാനേറവൻദാശരഥി,ചേണെഴുംകാമപാലൻ,
മാനമോടെവമവതാരമാൎന്നിട്ടുംകൃഷ്ണാ!
ദീനവത്സല!നിന്നോത്താണുകൈവണങ്ങുന്നോൻ (ഹേവി)

(കൃഷ്ണൻ)

ഗന്ധൎവ്വകുലമൌലേ!ഹന്തനീപോയ്ക്കൊണ്ടാലും
സന്തതംനിന്നിലേററംസന്തോഷമല്ലോമമ
കുന്തീനന്ദനനെയുമെന്നെയുമെന്നുമുള്ളിൽ
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടാലുംനീസന്താപംവേണ്ടാചെറുതും

* സത്യഭംശാഭാവതസ്തുഷ്ടതാൎത്ഥാ
ജഗ്മുൎഗ്ഗേഹംപൌരവായാദവാശ്ച
നത്വാകൃഷ്ണംഫൽഗുനഞ്ചപ്രഹൃഷ്ടോ
ഗന്ധൎവ്വേന്ദ്രസ്സോപിഗേഹംജഗാമ

ശുഭം ഭവതു.

൧൭൧- സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പെരുമാറുന്ന ഉടുപ്പൊ ചിഹ്നമൊ ചതിയായിട്ട് വിചാരണയൊടെ ധരിക്കയൊ കൊണ്ടുനടക്കയൊ * ൩- കൊ- ൧൦൦ പി. ര.

---

൧൦ ാം അദ്ധ്യായം സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നിബന്ധനപ്രകാരമുള്ള അധികാരത്തിലെ കുറ്റം.

൧൭൨- സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ അയക്കുന്ന സമൻസ മുതലായതു തന്റെമേൽ നടത്താതെയിരിപ്പാൻ ഒളിച്ചുപൊയ്ക്കളക. * ൧- മാ- വെ ൫൦൦ പി- ര.

സമനൊ നൊട്ടീസൊ, അതൊ താൻ തന്നെയൊ, മറ്റൊ, ഒരു നീതിന്യായകൊട്ടിൽ ഹാജരാകേണ്ടതിനായിരുന്നാൽ * ൬- മാ- വെ- ൧൦൦൦ പി- ര.

൧൭൩- വല്ലവനൊ നൊട്ടീസൊ നടത്തുന്നതൊ പതിക്കുന്നതൊ വിരോധിക്കയൊ, പതിച്ചെടത്തുനിന്ന എടുത്തുകളകയൊ, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തൽ വിരോധിക്കയൊ * ൧- മാ- വെ- ൫൦൦ പി- ര. ആയതു ഒരു നീതിന്യായകൊട്ടിൽ ഹാജരാകേണ്ടുന്നതാണെങ്കിൽ * ൬- മാ- വെ- ൧൦൦൦- പി- ര.

൧൭൪- താനൊ കാൎയ്യസ്ഥനൊ വല്ലസ്ഥലത്തും ഹാജരാവാനുള്ള ന്യായമായ ഉത്തരവിനെ അനുസരിക്കാതെയിരിക്കയൊ ആ സ്ഥലത്തുനിന്ന ഉത്തരവുകൂടാതെ പൊയ്ക്കളകയൊ * ൧ മാ- വെ- ൫൦൦- പി- ര ആയതു നീതിന്യായകൊട്ടിലെ ഹാജരിന്നെങ്കിൽ * ൬- മാ- വെ- ൧൦൦൦ പി- ര.

൧൭൫- സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ പക്കൽ വല്ല ആധാരവും ഹാജരാക്കുകയൊ, ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയൊ ചെയ്വാൻ നിബന്ധിതനായവൻ വിചാരപൂർവം അതിന്നു വീഴ്ചയാക്കുക * ൧- മാ- വെ- ൫൦൦- പി- ര. ആയതു

ഇവിടെ പല പുസ്തകങ്ങ
ളും വില്പാൻ തയാറുണ്ടു.
ലീസ്ററു ആവശ്യപ്പെട്ടു
ന്നവർ അരയണാ സ്റ്റാമ്പ
യക്കേണ്ടതാണ്.